

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

dosar nr.3ra-304/15

prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău (judecător R.Țurcanu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători: N.Budăi, I.Muruianu, N.Craiu)

DECIZIE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru, Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Pronectar Prim” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iunie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

a c o n s t a t a t:

La 17.08.2013, reclamantul SRL „Pronectar Prim” s-a adresat în judecată împotriva pârâtului Biroul Vamal Chișinău prin care a solicitat recunoașterea ilegalității și anularea ca ilegală decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al reclamantului, emise de pârât.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în baza contractului nr.N1-0206-08 din 20.11.2008 a procurat de la compania „Izocam Ticaret ve Sanayi AS” din Turcia două camere frigorifice industriale în stare dezasamblată la prețul de 24300 dolari SUA.

Prin hotărârea Adunării Generale a Asociaților SRL „Pronectar Prim” din 13.01.2009 s-a dispus completarea capitalului social al societății până la 540000 lei, cu 29775 dolari SUA, sau 309681 lei, prin aportul mijloacelor fixe, inclusiv cheltuieli de transport, conform raportului de evaluare nr.0250417 din 13.01.2009.

Reclamantul a precizat, că la 14.01.2009 a declarat mărfurile importate la Biroul Vamal Chișinău indicând codul mărfurilor 9406008 și a inclus bunurile importate în capitalul social, potrivit Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite în art.103 alin.(l), pct.23) Cod Fiscal și art.28 lit.q) din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 20.11.1997, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.102 din 30.01.2007, beneficiind astfel de facilitățile prevăzute de lege.

A relevat, că în luna iunie 2013 pârâtul a efectuat un control ulterior prin audit postvămuire, fiind întocmit procesul-verbal nr.40.13/1 din 17.06.2013, iar concluzia

inspectorilor vamali a fost că la importul mărfurilor, prin declarațiile vamale nr.PT03142882 și PT03142888 din 14.01.2009, SRL „Pronectar Prim” a declarat incorect aceste mărfuri la poziția tarifară 9406 „construcții prefabricate”, deoarece urma a fi declarate la poziția tarifară 730890510 „panouri formate din doi pereți din tablă nervurată și cu un strat interior izolant”.

În procesul-verbal s-a mai indicat, că valoarea mărfurilor importate nu depășește suma de 3000 lei pe unitate, deci nu au fost întrinite condițiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.102 din 30.01.2007, respectiv reclamantul nu a avut dreptul de a beneficia de tratament tarifar favorabil. De asemenea, s-a concluzionat că urmează a fi recalculate și încasate drepturile de import în sumă de 118005,83 lei (taxa vamală 46483,83 lei, TVA 71522,44 lei).

Totodată, reclamantul a precizat că obiecțiile înaintate la procesul-verbal nr.40.13/1 din 17.06.2013 au fost respinse, fiind întocmit actul de audit post-vămuire nr.40.13/3 din 25.06.2013 cu menținerea deciziei.

La 01.07.2013, în temeiul actului de audit post-vămuire nr.40.13/3 din 25.06.2013 și a prevederilor art.127¹¹ alin.(1), lit.c) Cod Vamal, pârâtul a emis decizia de regularizare nr.371, prin care au fost recalculate drepturile aferente mărfii importate în baza declarațiilor vamale nr.PT03142882 și PT03142888 din 14.01.2009. S-a dispus spre încasare de la reclamant suma totală a drepturilor de import, inclusiv penalități, în mărime de 187324,81 lei, având ca Anexă nr.1 declarația vamală modificată de organul vamal, conform căreia mărfii importate de reclamant ia fost atribuită denumirea de „panouri formate din doi pereți de tablă nervurată și cu un strat interior izolant”, fiind indicat codul mărfii 73089051.

Reclamantul a mai relatat, că prin dispoziția nr.109 din 15.07.2013 pârâtul a dispus suspendarea operațiunilor la contul bancar al întreprinderii. Cererea prealabilă depusă de reclamant la organul ierarhic superior a fost respinsă prin scrisoarea Directorului General al Serviciului Vamal, nr.28/11-8805 din 26.07.2013.

Reclamantul consideră că decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 emisă de pârât prin care reclamantul a fost impus la plata sumei de 187324,81 lei, ca drepturi de import și penalități, Anexa nr.1 la această decizie și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 prin care s-a dispus suspendarea operațiunilor la contul bancar sunt ilegale și pasibile anulării.

Reclamantul a mai precizat, că în raportul de expertiză nr.0250417 din 13.01.2009, întocmit de Camera de Comerț și Industrie a RM, s-a indicat că obiectele evaluării reprezintă două camere frigorifice în mod dezasamblat, iar evaluarea s-a efectuat în scopul confirmării prețului conform învoise nr.2009000020-2009000021 din 09.01.2009 pentru introducerea în capitalul statutar al SRL „Pronectar Prim”. În același raport de expertiză s-a indicat, că aceste camere frigorifice au fost produse în baza proiectului efectuat de SRL „York Refrigeration” mun. Chișinău, sunt compuse din panouri termoizolante de diferite dimensiuni și corniere pentru asamblarea lor.

Astfel, obiect al contractului de comerț exterior nr.N1-0206-08 din 20.11.2008, încheiat între reclamant și compania străină, constituie două camere frigorifice industriale în stare dezasamblată la prețul de 24300 dolari SUA, în invoice-ul eliberat de această companie, nr.2009000020-2009000021 din 09.01.2009, sunt indicate camere frigorifice în stare dezasamblată, codul mărfii 9406, iar în declarațiile vamale de import PT03142882 și PT03142888 din 14.01.2009, acceptate de pârât, este indicat „construcții prefabricate în stare dezasamblată” codul mărfii 94060080.

Din aceste considerente, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune privind anularea deciziei de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziției nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al reclamantului, emise de pârât contrar legii.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 04.06.2014 acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al SRL „Pronectar Prim” emise de Biroul Vamal Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.10.2014 a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

Invocând ilegalitatea hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare, Biroul Vamal Chișinău a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat art.432 alin.(2), lit.c) CPC și consideră că instanțele judecătorești inferioare au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material ce guvernează prezentul raport juridic litigios, pronunțând hotărâri neîntemeiate și anume că a fost interpretată în mod eronat legea.

Recurentul a relevat că argumentele organului vamal au fost lăsate fără apreciere de instanța de apel, nefiind reflectate în decizia contestată, ce a fost întemeiată eronat pe art.181¹ alin.(3) Cod Vamal, deoarece la caz sunt aplicabile dispozițiile art.181¹ alin.(1),(2),(5) Cod Vamal.

Recurentul consideră că instanțele judecătorești inferioare au clasificat de sine stătător și arbitrar marfa importată conform codului 9406 „*construcții prefabricate în stare dezasamblată*”. Or, în calitate de instituție abilitată prin lege, recurentul a constatat iregularități vamale la momentul livrării mărfii ce se clasifică la codul „*panourilor formate din doi pereți din tablă nervurată și cu un strat interior izolant*”.

Astfel, în temeiul art.art: 127¹¹ pct.(l) lit.c), 127¹³, 129, 202³ alin.(2) lit.e) Cod Vamal și art.228 Cod Fiscal, a invocat că urmează să fie recalculate și încasate drepturile de import în sumă de 187324,81 lei (taxa vamală 73788,66 lei și TVA în sumă de 113536,15 lei) privind mărfurile importate pentru care intimatul a beneficiat neîntemeiat de facilități la plata TVA și taxa vamală în baza prevederilor art.103 alin.(l), pct.23) Cod Fiscal și art.28 lit.q) Legea nr.1380 din 20.11.1997, norme aplicabile la momentul depunerii declarațiilor vamale.

Analizând legalitatea hotărârilor judecătorești atacate, în raport cu materialele dosarului, circumstanțele pricinii și normele de drept aplicabile prezentei cauze, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de admis recursul, a casa hotărârile și a emite o nouă hotărâre de respingere a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1), lit.b) CPC, instanța de recurs după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Potrivit art.434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin prisma acestei norme procedurale, copia deciziei instanței de apel din 30.10.2014 recurentul a recepționat-o pentru cunoștință la 18.11.2014 (f.d.188), iar cererea de recurs a fost depusă la 16.01.2015, prin urmare recursul este declarat în termen legal.

Problema de drept în prezenta acțiune este raportată la normele de drept material cu privire la apariția obligațiilor vamale în alte cazuri, decizia de regularizare, perceperea drepturilor de import și export, modificarea declarației vamale, drepturile și obligațiile organelor vamale la exercitarea auditului postvămuire, majorarea de întârziere și modul de aplicare a facilităților fiscale, aspecte reglementate în Codul Vamal, Codul Fiscal, Legea cu privire la tariful vamal nr.1380 din 24.04.1997 și Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite în art.103 alin.(1) pct.23) Cod Fiscal și art.28 lit.q) din Legea nr.1380 din 24.04.1997, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.102 din 30.01.2007, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr.145 din 26.02.2014, dar aplicabil în perioada în care circumstanțele prezentei cauze au avut loc (Regulament, în continuare).

Astfel, aprecierea temeiniciei și legalității hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare revine instanței de recurs prin prisma problemei de drept identificate și normelor ce guvernează prezentul raport juridic litigios, după cum urmează.

În corespundere cu dispozițiile art.127¹¹ alin.(1), lit.c) Cod Vamal, obligația vamală apare la import, export și în cazul când stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcție de destinația sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă.

Potrivit art.127¹³ alin.(1) Cod Vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției obligației vamale și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal.

Conform art.129 alin.(1) și (2) Cod Vamal, drepturile de import și de export neplătite în modul stabilit la art.124 se percep în mod incontestabil de către organul vamal din contul plătitorului în baza documentelor executorii sau a documentelor echivalente acestora, în condițiile legii. Pentru fiecare zi de întârziere a plății drepturilor de import și de export se încasează o penalitate în mărimea stabilită de Codul Fiscal.

Potrivit art.181¹ Cod Vamal „(1) Organul vamal are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1), organul vamal verifică orice document, registru și evidentă referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional, în operațiunile menționate, sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor dacă acestea mai există.

(3) Dacă, după reverificarea declarației sau după controlul ulterior, rezultă că dispozițiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile constatări.

(4) Organul vamal stabilește modelul documentului necesar regularizării situației, precum și instrucțiunile de completare a acestui document.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o obligație vamală sau că au fost plătite sume în plus, organul vamal ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau pentru rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

(6) Dacă, la controlul ulterior al declarațiilor, stabilește, potrivit alin.(3), diferențe în plus sau în minus și la alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, organul vamal va lua măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Sumele plătite în plus la aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează”.

Conform art.202³ alin.(2), lit.e) Cod Vamal, în cazul exercitării auditului postvămuire, organul vamal are dreptul să calculeze și să încaseze la bugetul public național, în conformitate cu legislația în vigoare, obligațiile vamale constatate.

Potrivit Regulamentului indicat supra, aplicabil la momentul depunerii declarațiilor vamale, la pct.6 era stabilit că pentru a beneficia de facilitățile fiscale specificate la art.103 alin.(1) pct.23) Cod Fiscal și art.28 lit.q) din Legea nr.1380 din 24.04.1997, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor două condiții: valoarea activelor materiale, stabilită conform pct.14 sau pct.18 din Regulament trebuie să depășească 3000 lei pentru o unitate, având un termen de exploatare de peste un an, iar activele materiale să fie destinate includerii în capitalul social.

Fiind investită cu judecarea cauzei având ca obiect contestarea actelor administrative emise de Biroul Vamal Chișinău și anume anularea ca ilegală decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al SRL „Pronectar Prim”, instanțele judecătorești inferioare au ajuns la concluzia admiterii acțiunii.

Or, reieșind din natura juridică a problemelor și normelor de drept aplicabile pricinii, reiterate de instanța de recurs, raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârile instanțelor judecătorești inferioare sunt neîntemeiate și ilegale.

Instanța de recurs a ajuns la această concluzie, urmare încălcării și aplicării eronate a normelor de drept material aplicabile pricinii de către instanțele judecătorești inferioare.

Astfel, circumstanțele cauzei relevă că în perioada supusă controlului de recurent pe baza declarațiilor vamale nr.30271731 și 30271733 din 14.01.2009, intimatul a importat materiale de construcții și anume panouri de perete și de tavan izolate din penopoliuritan expandat în cantitate de 188 bucăți (9370 kg) cu accesorii (corniere) pentru utilizarea lor în asamblarea frigiderului industrial, valoarea în vamă constituind 309889,27 lei.

Panourile indicate au fost declarate la poziția tarifară 940600800 „construcții prefabricate din alte materiale” și supuse unui tratament tarifar favorabil în baza Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale, reiterat supra și aplicabil la acel moment.

Potrivit prevederilor în vigoare la data la care au fost importate mărfurile din speță, raportate la art.103 alin.(1) pct.23 Cod Fiscal și art.28 lit q) din Legea nr.1380 din 20.11.1997, nu se aplica TVA la importul pentru livrările efectuate pe teritoriul Republicii Moldova la activele materiale a căror valoare depășea 3000 lei pentru o unitate și al căror termen de exploatare depășea un an, destinate includerii în capitalul social în modul și termenele prevăzute de legislație, active materiale scutite și de taxa vamală în aceleași condiții stabilite la pct.6 din Regulament.

Astfel, pentru verificarea corectitudinii declarării mărfurilor importate de intimat, a fost supus verificării nivelul de reflectare a materialelor de construcție importate în evidența contabilă a întreprinderii și în documentele de însoțire anexate la declarațiile vamale de import: contractul, facturile comerciale, declarația vamală a

țării de export, scrisorile de trăsură internațională, rapoartele de evaluare etc., enumerate în pagina documentelor anexate.

În urma controlului, s-a constatat că în declarația vamală a țării exportatoare nr.09341300EX009812 din 09.01.2009, autenticată de autoritățile vamale, panourilor cu accesoriile sus-menționate li s-a atribuit poziția tarifară 730890, ce corespunde cu anexa nr.1 la contractul de vânzare-cumpărare nr.N1-0206-08 din 20.11.2008 încheiat între compania străină și intimat, precum și cu actele anexate la declarațiile vamale de import.

Examinând actele vamale, comerciale dar și prezența la fața locului, s-a identificat faptul că obiectul tranzacției economice externe a constituit doar panourile cu accesorii în valoare totală de 24300 dolari SUA, dar nu și „construcții prefabricate din alte materiale”, fapt confirmat prin CMR nr.00708/1 din 09.01.2009 unde în traducere este marfa „piese de construcții”.

Totodată, pentru verificarea corectitudinii înregistrării tranzacțiilor respective și conformității evidenței contabile cu principiile contabilității, au fost analizate conturile contabile: 121,123,211,311,521,243, rapoartele financiare etc.

Analizând conturile evidenței contabile a întreprinderii, s-a constatat că mărfurile importate conform declarațiilor vamale indicate (panourile cu accesorii) și plasate în capitalul statutar al societății auditate au fost înregistrate în DT contul 121.3 „Utilaj și alte obiecte pînă la punerea în funcțiune”, la care valoarea factuală totală (invoice) a constituit 252907,11 lei și anume 249,22 lei/m², 25.57 lei/kg sau 1345,25 lei pentru o unitate, valoare ce nu depășește 3000 lei pentru o unitate.

Astfel, activele curente cu valoarea mai mică de 3000 lei pe unitate nu întruneau condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr.102 din 30.01.2007 și nu puteau beneficia de aplicarea tratamentului tarifar favorabil mai sus menționat.

Or, în contextul circumstanțelor reiterate și materialelor anexate la dosar, instanța de recurs constată că argumentele organului vamal au fost lăsate fără apreciere de instanța de apel și nu au fost reflectate în decizia contestată.

Totodată, instanța de recurs consideră că instanțele judecătorești inferioare au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și anume și-au întemeiat hotărârile pe dispozițiile art.181¹ alin.(3) și (6) Cod Vamal, la caz fiind aplicabile normele prevăzute la art.181¹ alin.(1), (2) și (5) Cod Vamal coroborate cu art.1, pct.17 și art.23 alin.(1) Cod Vamal, după cum urmează.

Astfel, conform art.1 pct.17 Cod Vamal, regimul vamal este totalitatea reglementărilor vamale care determină statutul mărfurilor și al mijloacelor de transport în funcție de scopul operațiunii și de destinația mărfurilor, iar art.23 alin.(1) Cod Vamal stabilește regimuri vamale definitive: a) import, b) export; suspensive: a) tranzit, b) antrepozit vamal, c) perfecționare activă (cu suspendare), d) transformare sub control vamal, e) admitere temporară, f) perfecționare pasivă.

La caz, intimatul a plasat marfa în regim vamal de import definitiv, care după validarea declarațiilor vamale în detaliu și acordarea liberului de vamă a dobândit statut de marfă pusă în liberă circulație.

În rezultatul controlului, organul vamal nu a modificat regimul vamal și statutul mărfii, acestea rămânând a fi în continuare plasate în regim vamal de import definitiv și puse în liberă circulație, dar a constatat alte erori care nu cad sub incidența normelor legale la care au făcut eronat referire instanțele judecătorești.

Or, modificarea codului mărfii nu afectează regimul vamal de import definitiv și nici statutul de mărfuri puse în liberă circulație, pentru situația dată fiind aplicabil

art.181¹ alin.(1), (2) și (5) Cod Vamal, iar alin. (3) și (6) la care s-au referit instanțele judecătorești, reglementează raporturi juridice distincte de cele din speță.

Totodată, instanțele judecătorești inferioare nu au dat apreciere probelor prezentate de recurent referitor la faptul că panourile din componenta frigiderului sunt aplicate pe o construcție/carcasă de metal conform proiectului general de instalare a „Frigiderului pentru fructe” și că din explicația directorului întreprinderii s-a stabilit că nu a fost importată construcția metalică de bază, ci a fost procurată pe piața internă în anul 2007 și instalată cu forțe proprii. La fel și acoperișul, a fost instalat cu forțele proprii din materialele de construcții procurate de la ÎI „Zborea Constantin”, conform facturii fiscale RU0822503.

Prin urmare, sunt întemeiate argumentele recurentului că la declararea mărfurilor nominalizate nu s-a ținut cont de Regula nr. 2 „a” a Regulilor Principale de interpretare a Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova care prevăd că „Orice referire din textul denumirii unei poziții de marfă la oricare marfă trebuie considerată și ca referire la marfa respectivă în stare incompletă sau nefinită, cu condiția că, fiind prezentată în stare incompletă sau nefinită, această marfă posedă caracteristicile ei principale în stare completă sau finită, și trebuie, de asemenea, considerată ca referire la marfa completă sau finită (sau clasificată în cadrul poziției în cauză ca fiind completă sau finită, conform acestei reguli), prezentată în stare neasamblată sau dezasamblată”.

Această regulă nu a fost aplicată la declarare, deoarece panourile formate din doi pereți din tablă nervurată și cu un strat interior izolant, cod tarifar 730890510, nu întruneau caracteristicile principale ale construcției prefabricate cu codul tarifar 9406.

Or, conform notei explicative la Capitolul 94 al Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, se consideră ca fiind „construcții prefabricate”, în sensul poziției 9406, construcțiile pregătite la uzină, fie livrate sub forma elementelor de asamblat la fața locului, prezentate împreună, cum ar fi căsuțele de locuit sau de șantier, birouri, școli, magazine, hangare, garaje sau construcții similare.

Rezultă că panourile în cauză nu puteau fi asamblate de sine stătător fără această carcasă metalică pentru a forma o construcție prefabricată. Totodată, carcasa nu a fost livrată din străinătate, iar camera frigorifică mai are anexat și un acoperiș care a fost procurat în Republica Moldova și instalat de sine stătător, situație în care nu au fost întrunite condițiile necesare de clasificare a unei construcții prefabricate.

Astfel, ținând cont de materialele dosarului raportate la cadrul normativ reiterat, instanța de recurs consideră că la examinarea prezentei cauze instanțele judecătorești inferioare nu au dat aprecierea corespunzătoare argumentelor invocate de recurent și a motivelor care au stat la baza respingerii lor, pronunțând hotărâri judecătorești neîntemeiate cu privire la anularea ca ilegală decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al SRL „Pronețar Prim.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că prezentul recurs se conformează prevederilor art.432 CPC, deoarece prin hotărârile instanțelor judecătorești inferioare au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material ce guvernează prezentul raport juridic litigios și anume dispozițiile cuprinse în actele normative menționate.

Totodată, la examinarea litigiilor legate de aplicarea legislației vamale, cum este și prezenta cauză în contencios administrativ, instanța de judecată nu este în drept de sine stătător să efectueze clasificarea mărfurilor conform Nomenclatorului mărfurilor,

ci trebuie să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei actelor administrative emise de către organele vamale, acțiunilor sau inacțiunilor acestora.

Având în vedere că circumstanțele pricinii au fost stabilite de instanțele judecătorești inferioare/prima instanță/instanța de apel, că nu este necesară verificarea unor dovezi suplimentare și reieșind din normele de drept aplicabile prezentului raport juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa hotărârile instanțelor judecătorești inferioare și a emite o nouă hotărâre prin care se respinge acțiunea integral.

În conformitate cu art.art. 444, 445 alin.(1), lit.b) și alin.(3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014 și hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iunie 2014 prin care acțiunea a fost admisă.

Se emite o nouă hotărâre prin care se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Pronectar Prim” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea ca ilegală decizia de regularizare nr.371 din 01.07.2013 și dispoziția nr.109 din 15.07.2013 privind suspendarea operațiunilor la contul bancar al Societății cu Răspundere Limitată „Pronectar Prim” emise de Biroul Vamal Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală